

Sygn. akt I ACz 576/15

POSTANOWIENIE

Dnia 5 sierpnia 2015 roku

Sąd Apelacyjny w Szczecinie I Wydział Cywilny w składzie:

Przewodniczący: SSA Maria Iwankiewicz

Sędziowie: SA Artur Kowalewski

SA Tomasz Żelazowski

po rozpoznaniu w dniu 5 sierpnia 2015 roku na posiedzeniu niejawnym w Szczecinie

sprawy z powództwa Z. K.

przeciwko Skarbowi Państwa Zakładowi Karnemu w N.

o zapłatę

na skutek zażalenia powoda

na zarządzenie Przewodniczącego w Sądzie Okręgowym w Szczecinie

z dnia 17 kwietnia 2015 r. sygn. akt I C 270/15 w przedmiocie zwrotu pozwu

p o s t a n a w i a:

oddalić zażalenie.

SSA T. Żelazowski SSA M. Iwankiewicz SSA A. Kowalewski

UZASADNIENIE

Zarządzeniem z dnia 17 kwietnia 2015 r. Przewodniczący w Sądzie Okręgowym w Szczecinie zarządził zwrotu pozwu Z. K., wniesionego przeciwko Skarbowi Państwa Zakładowi Karnemu w N. o zapłatę w sprawie I C 270/15. W uzasadnieniu wskazując na przepis art. 128 k.p.c. oraz art. 130 k.p.c. stwierdzono, że powód nie dołączył odpisu pozwu dla strony pozwanej. W związku z tym został zobowiązany do złożenia takiego odpisu w terminie tygodniowym pod rygorem zwrotu pozwu. Pismo zawierające to zarządzenie zostało doręczone powodowi w dniu 16 marca 2015 r. Po doręczeniu powyższego wezwania powód składał szereg pism procesowych, ale nie złożył odpisu pozwu.

Po doręczeniu powodowi w dniu 5 maja 2015 r. zarządzenia o zwrocie pozwu złożył on pismo z dnia 6 maja 2015 r. tytułując je jako zażalenie „w odpowiedzi na to zarządzenie”. W jego treści nie przytoczył zarzutów odnośnie nieprawidłowego zastosowania przez Przewodniczącego przepisów k.p.c. wskazał natomiast, że zwracał się do Sądu o wykonanie dla niego kserokopii pozwu, ale nie uzyskał odpowiedzi na swoje pisma. Zażądał natychmiastowego zwrotu pozwu razem z pismami dotyczącymi tej sprawy. Wobec wątpliwości co do charakteru pisma powoda został on zobowiązany do jednoznacznego sprecyzowania czy pismo to stanowi zażalenie czy też wniosek o zwrot pozwu.

W odpowiedzi na to zobowiązanie w piśmie z 21 maja 2015 r. zatytułowanym „sprecyzowanie” oświadczył, że jego pismo z 6 maja 2015 r. stanowi zażalenie na zarządzenie z dnia 17 kwietnia 2015 r. Oświadczył, że domaga się uchylecia tego zarządzenia a nadto dołączył odpisy pozwu i formularz oświadczenia o stanie rodzinnym, majątku, dochodach i źródłach utrzymania.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Zażalenie nie zasługiwało na uwzględnienie.

Zgodnie z treścią wskazywanego przez Sąd pierwszej instancji przepisu art. 130 § 1 k.p.c. jeżeli pismo procesowe nie może otrzymać prawidłowego biegu wskutek niezachowania warunków formalnych lub jeżeli od pisma nie uiszczono należnej opłaty, przewodniczący wzywa stronę, pod rygorem zwrócenia pisma, do poprawienia, uzupełnienia lub opłacenia go w terminie tygodniowym. Wedle zaś art. 130 § 2 k.p.c. po bezskutecznym upływie terminu przewodniczący zwraca pismo stronie. Pismo zwrócone nie wywołuje żadnych skutków, jakie ustawa wiąże z wniesieniem pisma procesowego do sądu.

W rozpoznawanej sprawie podstawę faktyczną zwrotu pozwu stanowiło nieuzupełnienie przez powoda braku formalnego pozwu polegającego na niezłączeniu jego odpisu dla strony przeciwnej. Jak wynika z akt sprawy, powód został wezwany do uzupełnienia powyższego braku poprzez złożenie odpisu pozwu w dwóch egzemplarzach na podstawie zarządzenia Przewodniczącego z dnia 5 marca 2015 roku, w terminie tygodniowym pod rygorem zwrotu pozwu. Wezwanie zostało doręczone powodowi za pośrednictwem administracji Zakładu Karnego w N. w dniu 16 marca 2015 roku. Powód Z. K. złożył następnie szereg pism procesowych, natomiast nie zastosował się do treści wezwania, co przesądziło o zastosowaniu sankcji zawartej w przepisie 130 § 2 k.p.c. i wydaniu zarządzenia z 17 kwietnia 2015 r.

Należy zauważyć, że w zażaleniu powód nie zakwestionował faktu, że nie uzupełnił braków pozwu w terminie, a jedynie podjął próbę usprawiedliwienia swojego postępowania brakiem reakcji Sądu na jego pisma wnoszone w tej sprawie.

Na gruncie niniejszego postępowania, odnoszącego się do zastosowania art. 130 § 2 k.p.c. podnoszone przez powoda argumenty nie mają znaczenia prawnego. Wyżej wskazany przepis nie pozostawia bowiem przewodniczącemu możliwości podjęcia innych decyzji jak tylko zwrot pozwu, bowiem nie zawiera dyspozycji: „może zwrócić pismo” ale nakaz - „zwraca pismo stronie”.

W tym stanie rzeczy, na podstawie art. 385 k.p.c. w związku z art. 397 § 2 k.p.c. i 398 k.p.c., należało orzec jak w sentencji.

Na marginesie jedynie wypada zaznaczyć, że pismo powoda, uzupełnione po wyznaczonym terminie, może zostać wpisane ponownie do repertorium „C” jako nowy pozew.

SSA T. Żelazowski SSA M. Iwankiewicz SSA A. Kowalewski